

B. Vidūnas

Kadru parinkimui ir auklėjimui — partinį dėmesį

atkel ta is Ipusi.

iškelti reiklumas vadovaujančioms darbuotojams dėl jų atsakomybės už gamybinių ir visuomeninių veiklų didinimo, principingai, iš partinių pozicijų kelia klausimus, susijusius su kiekvieno partinio avangardinio valdymo didinimu.

Darbe su kadrais būtina didinti pirmųjų partinių organizacijų vaidmenį, siekiant, kad ūkiniai vadovai kadru parinkimo ir paskirstymo klausimus derintų su partinėmis organizacijomis.

Pirminėms partinėms organizacijoms kartu su ūkiniais vadovais ir visuomeninėms organizacijoms reikia didesnę dėmesį sutelkti tam, kad kiekviename žemdirbių kolektyve būtų sukomplektuoti mechanizatorių ir gyvulininkystės darbuotojų kadrai, kad daugiau jaunų žmonių būtų nukreipta dirbti į gyvulininkystės fermas.

Pagerėjo vadovaujančių kadru sudėtis aptarnavimo, liaudies švietimo ir kultūros sferose. Šiuo metu visi viduriniai ir aštuonmečių mokyklų direktoriai, beveik visi jų pavaduotojai turi aukštąjį išsilavinimą. Tačiau rajono Liaudies švietimo skyriui reikėtų atkreipti rimtą dėmesį į pradinį klasių mokytojų dalykinės kvalifikacijos

kėlimą, nes šiuo metu šios kategorijos mokytojų tarpe tik 11,1 proc. specialistų turi įsigiję aukštąjį išsilavinimą.

Vis dar neišspręsta kultūros įstaigų kadru problema. Rajono kultūros namai ir bibliotekos tik 28–28 proc. aprūpintos aukštos kvalifikacijos kadrais, tuo tarpu su ūkių, įmonių ir organizacijų stipendijomis mokytis į muzikos ir kultūros mokyklas per pastaruosius metus visiškai nepasiečiama jaunųjų. Trūkstant kvalifikuotų kadru, ypač kaime, nukentčia darbo kokybė, dar nepakankamas būna meno saviveiklos lygis. Todėl sprendžiant kultūros įstaigų kadru ruošimo ir komplektavimo uždavinius, rajono Kultūros skyriui reikėtų tampriau bendradarbiauti su ūkių pirminėmis partinėmis, profsąjunginėmis ir komjaunimo organizacijomis, ūkių vadovais, lygiagrečiai rūpintis, kad būtų užtikrintos kultūros įstaigų darbuotojams palankios darbo ir buities sąlygos, kad mažėtų šiuo kadru kaita.

Atsižvelgiant į tai, kad yra iškilę sudėtingi ir plataus masto uždaviniai rajone tolesnio socialinio-ekonominio vystymo srityje, partijos rajono komiteto aparato darbuotojai turi žymiai pagerinti darbą su partinių organizacijų sekretoriais, di-

dinti įlems reiklumas, skiepijant atsakomybę už tai, kad kuo efektyviau ir greičiau būtų pritaikomi ir įgyvendinami praktinėje veikloje tie darbo metodai, kuriuos rekomenduoja partijos rajono komitetas savo nutarimuose ar rengiamų seminarijų metu.

Nors nemaža padaryta stiprinant profsąjunginių organizacijų vadovaujančių kadru sudėtį, tačiau pirminė partinės organizacijos turėtų ateičiai į šio darbo batus rekomenduoti daugiau liaudies ūkio specialistų, turinčių aukštąjį išsilavinimą, autoritetingų, visuomeninio darbo organizatorių, sugebantių dirbti su žmonėmis, plačiau įtraukti juos į gamybos valdymą.

Didesnį dėmesį partijos rajono komitetas turi skirti partinio branduolio pirminių komjaunimo organizacijų sekretorių tarpe didinimui, pasiekti, kad visi jauni komunistai, priimti į partiją iš komjaunimo gretų, turintys visuomeninio darbo patirtį, vykdytų partinį įpareigojimą, dirbdami komjaunimo organizacijų sekretoriais.

Lenininio darbo stilius, kurį siekiame įdiegti visuose baruose, reikalauja pastoviai gerinti vietinių Tarybų darbą, didinti čia dirbančių kadru atsakomybę. Nemažą teigiamą darbo patirtį turi sukauptę Anykščių, Trau-

plo Liaudies deputatų tarybų vykdomieji komitetai. Todėl būtina ateityje plačiau paskleisti šių vykdomųjų komitetų sukaupią patirtį, nes kai kuriose vietinėse Tarybose ir jų vykdomuosiuose komitetuose darbo stilius dar ne visiškai atitinka partijos kėlimus reikalavimus.

Rajono vykdomasis komitetas turi nuolat ir planingai dirbti su pavaldžijų Tarybų vykdomųjų komitetų, valdybų ir skyrių atsakingais darbuotojais, nholat kelti kadru idėjinį ir teorinį lygį, tobulinti jų kvalifikacijos kėlimo sistemą, žymiai geriau panaudoti įvairias mokymo formas.

Daugeliui vadovaujančių darbuotojų yra būdingi tokie teigiami bruožai, kaip iniciatyvumas, konkretumas, rūpinimasis naujovėmis, nepakantumas trūkumams, objektyvumas ir kuklumas, žodžiu, tariant — didelis patikimas, politinis reikalo supratimas.

Tačiau ne paslaptis, kad kai kurie vadovaujantys darbuotojai dar piktnaudžiauja tarnybine padėtimi, toleruoja ūkinės-finansinės drausmės pažeidimus, pasiduoda privatiniškiškumui ir piktnaudžiavimo apraiškoms. Dėl šių piktnaudžiavimų kasmet dalis vadovaujančių darbuotojų griežtai baudžiami, jiems taikomos veiksmingos

partinio poveikio priemonės. Grubūs finansinės drausmės pažeidimus, statant ūkyje verslę, padarė Naujasodžio tarybinio ūkio vadovai. Daug nuostolių liaudies ūkiui padarė Staškūniškio tarybinio ūkio vadovų nerūpestinga pažūra į visuomeninį turtingumą, nes dėl aplaidumo čia sugedo nemažas kiekis pašarinių grūdų.

Partiniai ir valstybiniai organai privalo ryžtingai kovoti su neūkiškumu ir kitomis blogybėmis, o prirašinėtojai, mulkingieji ir tie, kurie jiems nuolat džiauja, turi būti traukiami griežton partinėn ir valstybinėn atsakomybėn.

Kadru idėjiniam grūdinimui rajone yra sudaryta plati politinio švietimo sistema. Vykdam TSKP CK nutarimą „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“ labai svarbu siekti, kad partiniai, tarybiniai, ūkiniai vadovai labiau įsivertint marksizmo-leninizmo teoriją, giliau studijuotų marksizmo-leninizmo klasikų veikalus, partijos suvažiavimo dokumentus, draugo L. Brežnevo kūrinius.

Šiuo metu daugiau kaip 2588 rajono dirbantieji mokyklos partinio švietimo sistemoje, jų tarpe art 2000 komunistų. Dauguma rajono vadovaujančių kadru aktyviai dalyvauja propagand-

niame-auklėjamajame darbe betarpiškai darbo kolektyvuose. Ūkinę veiklą sumažina su propagandiniu darbu Kurkilių, K. Staro, Levaniškio kolūkių pirminių, kai L. Imbrasas, P. Laužikas, S. Samšonovas. Pasitelkimo vieningos politinės dlenos įvedimas rajone, kuriu metu su dirbančiais susitinka atsakingi rajono partiniai, tarybiniai ir ūkiniai darbuotojai ir informuoja gyventojus apie aktualiausius uždavinius, atsako dirbantiesiems į jų pateiktus klausimus.

Igyvendinant TSKP XXV suvažiavimo nurodymus, būtina ir toliau visapusiškai vystyti kolektyvuose kritiką ir savikritiką, siekti, kad atskleistų trūkumai būtų visuopiskai analizuojami ir kuo skubiau šalinami. Visur reikia sudaryti nepakantumo atmosferą tiems, kurie bando nuslėpti trūkumus, kurie rimtą darbą pakeičia parodiškumu, tuščiažodžavimu ir triukšmavimu.

Darbas su kadrais — ne trumpalaikė kampanija. Tai labai svarbi partinių, tarybinių, ūkinių, profsąjunginių ir komjaunimo organų veiklos sritis, nes nuo kadru iniciatyvos ir kūrybinio darbo žymiu mastu priklausys sėkmingas penkmečio planų bei didingų komunizmo statybos uždavinių įgyvendinimas.

IŠ PLENUMO DALYVIŲ MINČIŲ, PASIŪLYMŲ

Kaip papasakojo plenumo „Gintaro“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius V. KRASAUSKAS, šiame kolūkyje sėkmingai įgyvendinamas užsibrėžtas tikslas išugdyti kvalifikuotų specialistų, sumanių gamybos organizatorių kadrus. Pirminės partinės organizacijos aktyvas, kolūkio valdyba stengiasi, kad specialistais taptų vietinių žemdirbių sūnūs ir dukros, gerai pažįstantys gamtoje kolektyvo žmones, žinantys jų charakterius, psichologines savybes. Iš gamybininkų tarpo išaugę specialistai pasižymi dar tuo teigiamu bruožu, jog turi praėję didelę gyvenimo mokyklą, sukaupę praktinį patirtį. Antai, šio kolūkio Dabužių sektoriaus mechaninių dirbtuvių vedėjas dirba Vytautas Keibus, buvęs traktorininkas. Jis — sumanus darbų organizatorius, todėl neatsitiktinai šiame padalinėje laiku ir kokybiškai suremontuojama lauko darbai skirta technika.

Kellant jaunų specialistų bei mechanizatorių kvalifikaciją, grūdinant jaunimą doroviškai, didžioji įtaka turi šių vaikų bei merginų globotojų teigiamas pavyzdys ir tėviškas rūpinimasis. Garbingos jaunimo globotojų pareigos kolūkyje patikėtos septyniolikai aukštos kvalifikacijos žmonių, pasižymičių teigiamomis moralinėmis savybėmis. Kasmet balandžio mėnesį kolūkyje vyksta globotojų ir globotinių susitikimai, kuriuose aptariamos jaunimo auklėjimo problemos. Geriausias jaunimo globotojas apdovanojamas prizų ir pinigine premija.

Kolūkyje sudaromos sąlygos specialistams dirbti kūrybiškai, stengiamasi gerinti buities sąlygas, organizuoti turiningą laisvalaikį.

Kalbėtojas pažymėjo, jog kolūkis palyginti neblogai aprūpintas mechanizatorių kadrais. Šiuo metu 22 kolūkio vaikinai mokosi specialiose žemės ūkio mokyklose bei kaimo proftechninėse mokyklose, tad specialistų ir mechanizatorių šeimai auga gausi jaunoji pamaina. Tačiau dar reikalingas žmogus, žyžtasi dirbti kolūkio fermose. Tuo tarpu didžioji dalis gyvulių augintojų — jau pagyvenę žmonės. Kolūkio valdybai, visuomeninėms organizacijoms yra iškilęs uždavinys nedelsiant susirūpinti gyvulių augintojų pamainos ugdymu, kryptingiau jaunimo profesiniu orientavimu.

Kadru ugdymas — tai daug kantrybės, nuoseklumo, ilgo laiko reikalaujantis darbas. — pažymėjo savo pasisakyme Levaniškio kolūkio pirmininkas S. SAMŠONKOVAS. — Didelis šio kolūkio partinės organizacijos pasiekimas yra tai, kad beveik visus vyriausius specialistus ir daugumą padalinių vadovų pavyko išugdyti iš vietinių kolūkiečių. Levaniškiuose gimę ir auge, šie žmonės yra tikri gimtojo kolūkio patriotai. Didelį poveikį specialistų auklėjimui, idėjiniam grūdinimui turi politinio švietimo mokyklos užsiėmimai.

Kadangi S. Samšonkovas jau daugelį metų pats dirba politinio švietimo propagandistu, tai jis, kalbėdamas plenumo, siūlė ir kiti ūkių vadovams būti propagandistais, nes tai labai puiki galimybė mokytis ūkio aktyvą, didinti jiems reiklumą ir atsakomybę.

Kalbėtojas ypač užakcentavo, jog ūkio vadovas turi gerai žinoti specialistų galimybių ribas, nereikalauoti iš žmonių to, ko jie neįstengia atlikti. Jokių būdu vadovas neturi žeminti jam pavaldžių žmonių asmenybės. Kur pa-

mirštamas šis svarbus tarpusavio santykių reikalavimas, ten nėra ko tikėtis normalios darbo atmosferos, neišvengiama ir didelės kadru kaitos.

— Kad kiltų meno saviveiklos turinys ir lygis, būtina kultūros įstaigose turėti šios srities kvalifikuotus specialistus, — pažymėjo kalbėtojas plenumo rajono Kultūros skyriaus vedėjas S. SIAURUSAITIS. — Tačiau šių kadru problema yra dar neišspręsta. Štai kaimo vietovėse esančiuose kultūros namuose turėtų dirbti 38 darbuotojai, o šiuo metu čia dirba tik 21, jų tarpe tik 8 specialistai. Kur to priežastys? Viena, pernelyg maža siunčiama iš mūsų rajono jaunimo į muzikos ir kultūros profilio mokyklas su ūkių stipendijomis. Antra, atvykę pagal siuntimą į kultūros įstaigas specialistai dar retai apgyvendinami ūkio visuomeniniuose butuose, o dažniausiai jiems tenka nuomoti kambarį kolūkiečio šeimoje. Todėl pribrendo reikalas, kad kultūros įstaigų darbuotojų buitinėms sąlygoms gerinti būtų skiriamas atidesnis dėmesys.

„Gimtosios žemės“ kolūkio vyr. agronomė G. KAUSPEDIENĖ savo pasisakyme teigė, jog jų ūkyje yra susibūręs darnus kvalifikuotų specialistų kolektyvas. Tarpusavio parama ir sutarimas — tai svarbiausias veiksnys, nulemiantis kadru pastovumą. Kiekvienas specialistas kolūkyje jaučiasi esąs tam tikro darbo šeiminninkas ir yra įpratęs dirbti savarankiškai, kūrybiškai, be smulkmeniškų nurodymų iš viršaus.

LKP Anykščių rajono komiteto biuro narys, Anykščių statybinių medžiagų kombinato darbininkas B. MAGYLA, kalbėdamas plenumo, išreiškė šios įmonės komunistų susirūpinimą tuo, kad pernelyg dažnai keliami šios įmonės vadovaujantys darbuotojai naujai atvykęs vadovas negali iš karto pažinti žmonių, orientuotis gamybos specifikoje, o dėl to nukentčia darbo ritmingumas, kai kuriuose cechuose pašlyja ir darbo drausmė. Ypač daug pravaikštų pastaruoju metu pasitaikė Vikonių ceche. Dėl šių nesklaidumų kombinalas neįvykdo plytų gamybos ir darbo našumo kėlimo uždavinių. Pastaruoju metu kombinato komunistai deda daug pastangų, įgyvendindami vyriausybės nutarime numatytas priemones darbo drausmei stiprinti.

Rajono vidaus reikalų skyriaus viršininkas R. BALTUSNIKAS savo pasisakyme ypač pabrėžė, jog vienas svarbiausių rajono partinės organizacijos uždavinių — ugdyti žmones turtingo dvasinio gyvenimo poreikius. Kur apsiribojama tik asmeninio gėrbūvio kėlimu, materialinės naudos siekimu, ten neišvengiama asmenybės dvasinio, idėjinio nusikurdimas, o tai sudaro palankią dirvą nusikaltimams tarpti.

Daugiausia kriminalinių nusikaltimų rajone padaro neblaivūs žmonės. Šios negerovės priežastys, anot kalbėtojo, ne vien tai, kad gaminama daug alkoholinių gėrimų, o prekybininkai kartais pernelyg paslaugiai juos įperša pirkėjams. Didesnė blogybė yra ta, kad su gytuokliais nepakankamai ryžtingai kovojama kai kuriuose darbo žmonių kolektyvuose.

Kalbėtojas pabrėžė, jog ypač kelia pasipiktinimą tokie faktai, kai jaunimo auklėjimas patikimas suskompromitavusiems žmonėms, piktnaudžiaujantiems alkoholiu. Nepakentama padėtis šiuo atžvilgiu susiklostė Troškinių proftechninėje mokykloje, kurios net keturi gamybinio mokymo meistrai

buvo sulauktyti, kai jie, būdami neblaivūs, vairavo techniką.

R. Baltušnikas kalbėjo apie tai, jog dar pasitaiko atvejų, kai rajono statybos, prekybos organizacijose, ūkio įmonėse kasoje į parėlgas, susijusias su materialinių vertybių saugojimu, priimami asmenys, anksčiau padarę išiekvėjimus.

Rajono liaudies kontrolės komiteto inspektorius M. JANULIS, kalbėdamas plenumo, pažymėjo, jog kadru auklėjimui partinio principingo dvasinio pasiruošimo reikšmę turi tikslus visų tarybinių įstatymų laikymasis. Kur šito nepaisoma, specialistų ir visų žmonių asmenybės formavimui daroma didelė žala. Deja, faktų, kai nusižengiama įstatymui, kai kuriose rajono įmonėse, įstaigose vis dar pasitaiko. Antai, Kinų direkcijoje buvo priimti į antrąsias pareigas vairuotojai, kurių didžioji dalis darbo laiko abiejose darbavietėse sutapo, ir nemaža atlyginimų suma jiems buvo išmokėta neteisėtai. Kita blogybė — tai, kad šiai direkcijai kai kurie rajono ūkiai pravedė lėšas už faktiškai nedemonstruotus žemės ūkio filmus.

M. Janulis pažymėjo, jog kai kuriose rajono kultūros įstaigose netaislingai brangi aparatūra: neilgai eksploatavus, ją skubama nurašyti.

Šias ir kitas negeroves, pabrėžė kalbėtojas, padėjo išskirti aikštėn rajono liaudies kontrolės komiteto netatiniis aktyvas, kurio eilėse yra nemaža principingų, kompetingų darbuotojų.

Rajono Žemės ūkio valdybos viršininkas A. DACIULIS savo pasisakyme pažymėjo, jog paslaraisiais metais pagerėjo rajono ūkių vadovaujančių kadru bei specialistų sudėtis, pakilo jų dalykinė kvalifikacija. Sustam-

binus rajono ūkius, pastekus jų optimalų dydį, sudarytos deramos sąlygos pasireikšti vadovų bei specialistų kūrybinis sugebėjimas.

Teigiamą įtaką darbų organizuotumui, gamybos kultūrai turi šakinis valdymas, įdiegtas pirmiaujančiuose rajono ūkiuose, būtent, Sodininkystės tarybiname ūkyje, „Svyturio“, Levaniškio kolūkiuose.

Vienas svarbiausių uždavinių, išskylančių rajono žemės ūkio specialistams, — tai pašarų bazės stiprinimas. Įdiegiant šiam tikslui visą priemonių kompleksą, pabrėžė kalbėtojas, neturi būti smulkmenų. Ypač svarbu dabar pasiruošti, kad sklandžiai, organizuotai, tinkamiausiu laiku būtų visuose ūkiuose pasėtos lauko kultūros. Nuo pat pirmųjų ganiavos dienų reikia tiksliai laikytis mokslo rekomendacijų, eksploatuojant gamyklas. Nepateisinama kai kurių ūkių, kaip „Nevežio“ kolūkio, vadovų pozicija, kai žemam mėsos gamybos intensyvumui visuomeniniame ūkyje kompensuoti perkama daug gyvulių iš gyventojų. Reikia lygiuotis į tokius ūkius, kaip Sodininkystės tarybinis, „Svyturio“ kolūkis, kuriuose sukurta gana gausi pašarų bazė, pasiektas aukštas gyvulininkystės produktų gamybos intensyvumas ir realizuojamų gyvulių tarpe nedidelę dalį tesudaro iš gyventojų pirkti bei nupešti galvijai.

Kalbėtojas taip pat pabrėžė, jog didesnę atsakomybę turi jausti specialistai tų ūkių, kurie specializavosi techninių kultūrų ir bulvių auginimu. Šiuose ūkiuose būtina įdiegti visas priemones, užtikrinančias stabilius šių kultūrų derlius ir užtikrinti jų pardavimo valstybei užduočių įvykdymą.

Svarstyti klausimu plenumas priėmė nutarimą.

„K. d.“ Inty

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

Lenino idėjos įkvepia didelėms darbams

Kai „Vienybės“ kolūkio partinės organizacijos komunistai, komjaunimo organizacijos atstovai ir žemės ūkio specialistai atvyko į atvirą partinį susirinkimą, dar prieš pradėdami svarstyti darbotvarkės klausimą „Gyventi, dirbti ir kovoti leniniškai, komunistiškai“, pelnytai buvo išreikštas pagarba, išsakyti gražūs atsiliepimai dvilėms partinės organizacijos komunistams — Leonardui Lazickui ir Broniui Pilkauskui, kurie savo gyvenimą susiejo su Komunistų partija lygiai prieš dvidešimt metų. Dirbdamas laukininkystės brigados brigadininku ar vėliau trisdešimties ūkio statybinių kolektyvų, o štai dabar ir sulaukęs pagarbų pensininko amžiaus, Leonardas Lazickas visad stengiasi pateisinti garbingą komunisto vardą savo nuostabių ir stropių darbų, drausmingumo ir pareigingumo. Siam darbštuoliui brangia viso žemdirbių kolektyvo reikalai ir rūpesčiai, jis nešėta niekad abejingas, jei susiduria su neikiškumo pasireiškimais. Silto įvertinimo ir pripažinimo susilaukė partinio stažo dvidešimtmės pažymintis ir Traupio apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas Bronius Pilkauskas. Jis savo partietišku principingumu, iniciatyvumu ir visuomeniniu aktyvumu padeda vienybiškiams komunistams kūrybiškiau organizuoti socialistinio lenktyniavimo sąjūdį, stiprinti darbo drausmę, suburti žmones prasmingesniame ir turiningesniame laisvalaikio, užtikrinti pavyzdinę viešąją tvarką. Neatsitiktinai už gražius 1979 metų laimėjimus Traupio apylinkės Taryba tapo socializmo nugalėtoja rajone.

Ir pirminės partinės organizacijos sekretoriaus B.

Rimkaus pranešime, ir kitų komunistų pasisakymuose, aptariant klausimą „Gyventi, dirbti ir kovoti leniniškai, komunistiškai“, buvo pabrėžta, jog V. Lenino priesakus įgyvendinant, kiekvieno partiečio šventa pareiga — tapati veikli, drausmingi ir sąmoningi kovotojai, savo asmeniniu pavyzdžiu darbe ir visuomeninėje veikloje skatinti kitus kolektyvo narius našesniame darbe ir gražesniame užmojams. Komunistų

ataskaitų išlaidų, operatyviau būtų organizuojama atliktų darbų apskaita, kad socialistinio lenktyniavimo rezultatų apibendrinimo komisija galėtų greičiau susumuoti visus socializmo rodiklius ir po to būtų nustatomi šio lenktyniavimo nugalėtojai. Lenktyniavimo nugalėtojų moraliniam paskatinimui šiemet bus įteikti pereinamieji prizai, jiems numatytos ir svaresnės piniginės premijos.

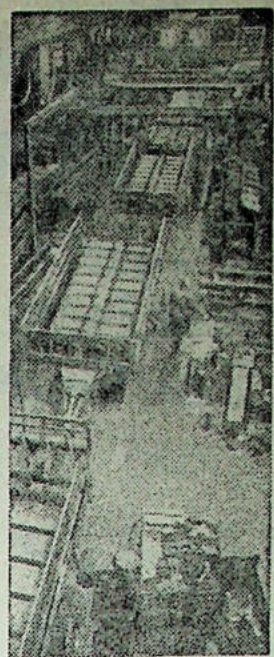
Tačiau atelityje, kaip pabrėžta buvo B. Rimkaus pranešime, tikslinga būtų dažniau išlaikyti komunistų ataskaitas, kaip jie vykdo asmenines gamybinės užduotis ir prisimtus socialistinius įsipareigojimus, nes komunisto gamybinis aktyvumas, jo brandumas geriausiai išryškėja tik darbe.

operatyviau būtų organizuojama atliktų darbų apskaita, kad socialistinio lenktyniavimo rezultatų apibendrinimo komisija galėtų greičiau susumuoti visus socializmo rodiklius ir po to būtų nustatomi šio lenktyniavimo nugalėtojai. Lenktyniavimo nugalėtojų moraliniam paskatinimui šiemet bus įteikti pereinamieji prizai, jiems numatytos ir svaresnės piniginės premijos.

jog laudies kontrolės grupės nariai, žemės ūkio specialistai turėtų ateityje užtikrinti sistemingesnę kontrolę gyvulininkystės fermose, nes tokios kontrolės stoka, kai kurie nesąžiningi žmonės vis dar stengiasi piktnaudžiauti, dirba aplaidžiai, netausoją visuomeninio turto. Kalbėtojų nuomone, vertėtų komunistams labiau susirūpinti auklėjamojo darbo sustiprinimu ypač mechanizatorių kolektyve, nes nuo rimtesnio, našesnio ir kokybiškesnio mechanizatorių darbo, jų geresnio susiklausymo priklauso ir dosnesnis aruodas, gausesnės pašarų atsargos gyvulininkystei, pagaliau ir prisimintų socialistinių įsipareigojimų įgyvendinimo sėkmė. Mechanizatorių šeimoje vertėtų taip pat plačiau paskleisti iniciatyvą, skatinančią taupiau naudoti kurą, kruopščiau prižiūrėti ir eksploatuoti patikėtą techniką.

Ūkio komunistai svarstyti klausimu priėmė nutarimą, numatė jame konkrečias savo veiklos gaires atečiai, užsibrėždami tikslą — dar veiksmingiau išvystyti žemdirbių šeimoje socialistinio lenktyniavimo sąjūdį, visokeriopai skatinti žemdirbių gyventi ir dirbti pagal komunistų statytojo moralinio kodekso reikalavimus, dar našesniu darbu ir reikšmingesniais gamybiniais laimėjimais paženklinėti dešimtojo penkmečio baigiamuosius metus.

S. Venckus

LATVIJOS TSR. Organizacijų trąšų kratyvui IPTU-4 — Rygos Raudonosios vėlavos ordino žemės ūkio mašinų gamyklos „Rigoselmaš“ produkcija sėkmingai panaudojama mūsų šalies kolūkių ir tarybinių ūkių laukuose. Eksportuojami jie ir į Prancūziją, Belgiją, Suomiją, Vietnamą, Lenkiją bei kitas šalis.

[monės pagamintiems kratyvams suteiktas valstybinis kokybės ženklas.]

NUOTRAUKOJ: gamyklos surinkimo ceche. V. Semionovo (TASS-o) nuotr.

Asmeniniu pavyzdžiu, principingumu

ty įtaka šiuo metu gali juo labiau stiprėti žemdirbių auklėjimui, jų sąmoningumo didinimui, nes partiečių žmonių esama svarbiausiose gamybos baruose — gyvulininkystės fermose, mechanizatorių ir statybinių kolektyvuose. Dauguma šia trisdešimties komunistų iš tikrųjų sąžiningai atlieka jems patikėtas pareigas, rodo darbštumo pavyzdį kitiems darbo draugams, nesitaiksto su pasireiškančiomis neigrovėmis.

Teisėtai galima didžiuotis, kaip buvo pažymėta atviraime partiniame susirinkime, komunistais — karvių melžėja Milda Diliūnienė, traktorininkais Viliumi Užkurėliu ir Antanu Januliu, valnuotoju Valentu Abraškevičiumi, gyvulininkystės darbuotoju Ignu Gvozdu, statybos brigadininku, laudies kontrolės grupės pirmininku Broniumi Sapellu ir kitais, kurie darbe ir gyvenime vadovaujami pareigingumo, atsakomybės, darbštumo ir kitais teigiamais bruožais. O kad didėtų komunistų gamybinis ir visuomeninis aktyvumas, veiksmingesnį poveikį tam daro praktikuojamas

Susirinkimo eigoje nestigo aptarimo, jog, organizuojant žemdirbių kolektyve socialistinį lenktyniavimą, būtina kuo plačiau vadovautis leninišiais principais — lenktyniavimo rezultatų palyginamumo, jo viešumo ir sukaupito patyrimo paskleidimo principais. Kalbėdama komunistė, ūkio ekonomistė D. Elsaitė pažymėjo, jog pradėdant šio penkmečio baigiamuosius metus kolūkyje buvo sudaryti ir priimti nauji socialistinio lenktyniavimo nuostatai, kuriais bus vadovaujamasi jau susumuojant socializmo rezultatus už šį metų pirmąjį ketvirtį. Jos nuomone, reikėtų žemės ūkio specialistams gyvulininkystės fermose, mechanizatorių ir kituose padalinuose taip pasitvarkyti, kad

Tačiau kolūkio komunistus jaudino ypač kadrų komplektavimo, jų įtvirtinimo ūkyje problema. Juk vien per 4 šio penkmečio metus kolūkyje pasikeitė net 23 žemės ūkio specialistai, šiuo metu nesukomplektuota kadras inžinerinė tarnyba, o technikal valdyti stinga ir mechanizatorių. Savikritiškai partiniam susirinkime buvo pripažinta, jog priežasčių, dėl kurių pasireiškia tokia didelė žemės ūkio specialistų kaita, giliau neanalizavo kolūkio valdyba, o kadrų stabilumui užtikrinti principines pozicijas neužėmė ir partinės organizacijos biuras.

Komunistas, statybos brigadininkas B. Sapelis, komjaunuolis, vyr. zootechnikas A. Brajis ir kiti kėlė mintį,

Profesų gyvenimas

Tolesnio kaimo ekonominio ir socialinio suklestėjimo keliu

„Žemdirbių profsąjunginės organizacijos“ uždaviniai, vykdamas LKP CK XIX plenumo (1975 m.) nutarimus, įgyvendinant rajono ūkiuose specializaciją ir koncentraciją, plečiant gyvulininkystės darbuotojų sąjunginį socialinį lenktyniavimą — šiam aktualiam klausimui aptarti buvo suauktas Žemės ūkio darbuotojų profsąjungos Anykščių rajono komiteto plenumas.

Svarstomu klausimu padaręs pranešimą rajono Žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojas, profsąjungos rajono komiteto prezidento narys P. Marčiukas pažymėjo, jog mūsų rajone įvyko teigiamai poslinkiai vystant tarpukinius ryšius, planingai formuojant gamybinių centrų ir technikos kiemų tinklą, užstatant centrinės ir pagalbines gyvenvietes. Remiantis rajono išplanavimo schema — visuose ūkiuose didėja sėjomainų laukai. Lyginant su 1975 metais, jie užtelėjo daugiau nei dvigubai, nebeturim ūkių, auginančių dvi technines kultūras. Nemažai nuveikta ir gyvulininkystėje, daug daroma pertvarkant jos gamybą pramoniniais pagrindais: rajone veikia 9 pienininkystės kompleksai, talpinantys po 400 ir daugiau karvių, rikiuotėje — 8 nemažai kiaušinių kompleksai. Nestovi vietoje ir anksčiau statytų gamybinių pastatų rekonstrukcija, pagal išgales juos stengiamasi pritaikyti ūkio specializacijai atitinkančiai krypčiai. Ir visgi, kaip plenumo konstatavo pranešėjas P. Marčiukas, dar

ne visur buvo sumanai pasinaudota gamybos specializavimo ir koncentravimo pranašumais, daug kur trūk organizuotumo ir nuoseklumo.

Sėkmingas žemės ūkiui keliamų uždavinių įgyvendinimas lemiamu mastu priklauso nuo tolesnio materialinės techninės bazės stiprinimo. Tam reikalingi keturiems dešimtojo penkmečio metams rajone skirta 35,2 milijono rublių kapitalinių įdėjimų. Nors planas buvo įsisavintas su geru kaupu, tačiau kapitalinėje statyboje, neviena aplinkybė, kuri rimtų trūkumų. Antai įelgi kolūkiai statyboms skirtas lėšas įsisavina be didesnio vargo, tai Kaimo statybos ministerijos rangovinės organizacijos, kaip taisyklė, dažniausiai dirbančios tarybiniuose ir kituose valstybiniuose ūkiuose, tų lėšų pastoviai neįsisavina, kas neišvengiamai veda prie tam tikrų disproporcijų, silpninančių tarybinių ir valstybinių ūkių materialinę-techninę bazę.

Šiandien žemdirbys nori turėti stabilias ne tik gamybos, darbo, bet ir gyvenimo sąlygas. Tenka pasakyti, jog mūsų rajono ūkiuose šie reikalai nepalikti savieigai — vien per ketverius šio penkmečio metus kaimo gyvenvietėse pastatyti 635 individualūs gyvenamieji namai, dar 155 įkurtus įvyks šiemet. Gražų populiarumą ir pripažinimą spėjo išsikvoti Elmininkų, Sodinininkystės tarybinio ūkio, „Gintaro“, „Gimtosios žemės“, Svėdasų

bei kitų ūkių gyvenvietės. Patyrimas rodo, jog būtent tose gyvenvietėse, kuriose yra būtiniausi švietimo, kultūros ir buities objektai, visi reikalingi komunaliniai patarnavimai — mažiausia gyventojų kaita, daugiausia jaunimo, mažiau bėdų su darbo jėgos stygiu. Tad neatsitiktinai žemdirbių profsąjungos plenumo buvo parasyta mintis, jog jau artimiausioje ateityje būtina numatyti, kad kiekvieno ūkio centrinėje gyvenvietėje būtų mokykla, o vienuoliktąjį penkmečio pabaigoje — vaikų lopšelis-darželis, pirtis, valgykla. Kita vertus, kurdami naują šiuolaikinį kaimą, priartindami jo gyventojų gyvenimo sąlygas prie miesto, turime išsaugoti pagrindinį jo bruožą: kiekvieną ūkyje gyvenantį šeimą privalo turėti visas reikalingas sąlygas įstatymo numatytam asmeniniam pagalbiniam ūkiui. Taipogi būtina sudaryti palankesnes sąlygas gyventojų pasodybinių sklypų įdirbimui, apsigimui ir derliaus nuėmimui. Reikia ryžtingai užkirsti kelią tokiems iškraipymams, kai kartais kolūkiečiams ir tarybinių ūkių darbininkams ribojama galimybė auginti javus arba bulves bendruose plotuose, kai sąmoningai pakeliamos sėklos, trąšų, darbų atlikimo kainos, ne laiku ir neteisingai paskirstoma produkcija ir pan. Derlius kolūkiečiams, auginantiesiems javus bendrame masyve, turi būti paskaičiuojamas palankiausia tvarka.

Žemės ūkio darbuotojų profsąjungos plenumo buvo plačiai aptarta gyvulininkystės darbuotojų socialisti-

nio lenktyniavimo eiga. Kaip savo pranešime teisingai pastebėjo rajono Žemės ūkio valdybos vyr. zootechnikas A. Kalinauskas, kalbant apie ryškesnius poslinkius šlame bare, visų pirma turim skirti kuo didžiausią dėmesį pašarų bazės stiprinimui. Kita nemažiau aktuali problema, — palyginti neaukšti gyvulių reprodukcijos rodikliai. Matoma, veislinio prieauglio auginimo sąlygų gerinimas turėtų ryškiau spresti per gyvulininkystės specializavimą ir koncentravimą, sparčiau įdiegant tarpukinius ryšius. Antai šis darbas gražiai pradėtas tarp Staškūniškio tarybinio ūkio ir „Atžalyno“ kolūkio. Kita vertus, anot kalbėtojo, gyvulininkystės rezultatų gerinimui daugiau dėmesio derėtų rodyti tradiciniam darbo organizavimui fermose pertvarkyti, sparčiau pereiti prie žmonių patogausio darbo laiko.

Plenumo svarstyti klausimu kalbėjo Sodinininkystės tarybinio ūkio vyr. zootechnikė L. Beinorienė, Žemės ūkio valdybos planavimo skyriaus viršininkė A. Matelionienė, „Svyturio“ kolūkio valdybos pirmininkas K. Zigas, „Lenino keliu“ kolūkio klaukių fermos vedėjas J. Stukas, Kurklių kolūkio profsąjungos komiteto pirmininkė O. Pipirienė.

„K. d.“ Inf.

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1980. III. 29

Susitikimas su kompozitoriumi

Zymlai gausiau, negu į kitus Valstybinės filharmonijos koncertus susirinko anykštėnai į susitikimą su kompozitoriumi Teisučiu Makačinu. Klausytojai šiltai sutiko kompozitoriaus dainas aplėtaikę, Tėvyne, jog gamtos grožį. Ypač įspūdingai nušakmėjo Vlado Simkaus dainoms parašyta T. Makačino daina „Sugrįžimas“. Anykštėnai paprašė šią ir daugelį kitų dainų pakartoti. Dainas atliko Kauno muzikinio teatro solistas Valentinas Cepkus ir solistė

Aldona Kisiellenė. Koncerto metu skambėjo T. Makačino pirmasis kūrinys, pritaikytas smulkui ir fortepijonui „Trys šokiai“, pjesė fortepijonui, dainos vaikams ir kiti kūriniai. Išgirdome ir tik ką sukurtą naują dainą „Prie mėlynų ežerų“ (A. Bukonto žodžiais). Koncerte dalyvavo pianistė Jūratė Sniukšaitė, smuikininkas Edvardas Digrys. Kompozitorius T. Makačinas papasakojo kai kurių savo kūrinių gimimo aplinkybes.

M. Ežerėnaitė

KAZANĖ. Inžinierius Zulfaras Achmetšinas pats sukonstravo aeroglas. Išveinėmis dienomis jis jomis leidžiasi į malonias keliones, išuptydamas iki šimto kilometrų per valandą greitį.

E. Logunovo (TASS-o) nuotr.

Paskalčius Istatymo projekta

SAUGOKIME GAMTĄ NUO UŽTERŠIMO

Yra dėl ko susimąstyti mums, žemdirbiams, paskalčius TSRS gyvūnijos apsaugos ir naudojimo įstatymo projektą. 26 straipsnyje konkrečiai rašoma apie faunos apsaugą, naudojant augalų apsaugos priemones, jų augimo stimulatorius, mineralines trąšas ir kitus preparatus. Be to, draudžiama, neapgalvotai naudodami trąšas užteršti vandens telkinius, aplinką, nuo ko gali žūti įvairūs gyvūnai arba bus pažeidžiamas jų biotopas. Tuo pačiu galime pakenkti ir sau. Tai ir paskatino pasidominti savo mintimis, pasiūlymais dėl racionalaus trąšų panaudojimo.

Šiais, baigiamaisiais dešimtojo penkmečio metais Anykščių rajono žemdirbiai įsipareigojo gauti iš kiekvieno hektaro po 28,3 cnt grūdų, 180 cnt bulvių, 210 cnt cukrinių runkelių, 4 cnt lnu puošto. Tokiam derliui išauginti reikės intensyviau dirbti žemę, racionaliai paskirstyti trąšas, ypač mineralines, iki minimumo sumažinti piktžolių, ligų ir kenkėjų daromą žalą, naudojant daugiau chemikalų, gerinti visų darbų kokybę ir organizaciją.

Mūsų naujarejūsiuose dirvoje visų žemės ūkio kultūrų derlių efektyviausia didina azotinės trąšos. Nutūpus sniegui, pirmąsias pradėsime jomis tręšti ganyklas ir žiemkenčius. Norisi priminti, kad azotinės trąšos pas mus dažnai išbarstomos netolygiai, dėl to ganyklose ir javy laukuose matome išsiskiriančias ryškiai žalias ir išblukusias juostas. Ten, kur azoto teko daugiau, augalai spalva yra tamsiai žalia. Gyvuliai tokią žolę nenoriai ēda, o esant didesnei azoto dozei, gali net apsinuodyti susikaupusiais laisvaisiais nitratais. Pertręšti javy juostose sugula ir gero der-

liaus neduoda. Antra vertus, išblukusiose juostose augalai kenčia azoto badą ir duoda menką derlių. Todėl, prieš išeinant į laukus, reikia labai kruopščiai sureguliuoti trąšų barstomasias mašinas, amoniakinio vandenės įterpimo agregatus, kad trąšos būtų kokybiškai išbarstomos.

Pavasarij iš netvarkingai laikomo mėšlo, kai jis išdrabstytas mažomis krūvelėmis, dalis maisto medžiagų išsiplauna į aplinką. Siuo atveju patiriame dvejopą nuostolį: mažiname arba visai prarandame trąšų efektyvumą derliui ir teršame vandens telkinius.

Yra paskaičiuota, kad kasmet apie vieną penktadalį derliaus sunaikina augalų ligos, kenkėjai ir piktžolės. Jeigu galėtume nors pusiau sumažinti šiuos nuostolius, netokia aštri būtų grūdų problema. Prieš piktžoles, ligas ir kenkėjus pasitelkiame įvairius chemikalus. Cheminės medžiagos yra labai veiksmingos, tačiau jos, kaip ir gausus vienpusiškas tręšimas, veikia dirvos biologinius procesus, slopina mikroorganizmų veiklą.

1980 metais Elmininkų bandymų stotyje buvo užbaigtas trijų mokslinių bendradarbių kompleksinis darbas, kuriame buvo tyrinėjama gausaus tręšimo įtaka bulvių derliui ir kokybei, išsilaikymui ir ligų plitimui. Pasirodė, kad, tręšiant bulves 240 kg gryno azoto į hektarą (kas sudaro apie 800 kg į ha amonio salietros), priekšta daugiau kaip 300 cnt gumby iš hektaro. Tačiau taip tręšty bulvių skonis buvo prastas, jų laikymo per žiemą nuostoliai buvo net 45 proc. didesni už normaliai tręšty bulvių, stipriai pasireiškė įvairios puvinius sukeliančios ligos. Be to, pastebėta, kad gausiai tręšto-

je dirvoje buvo gerokai mažiau slikių, negu normaliai tręštoje dirvoje.

Ypač apdairiai ir kvalifikuotai reikia naudoti herbicidus ir kitas chemines medžiagas. Būtina tiksliai paskaičiuoti jų normas ir išpurkšti nustatytu laiku. Biologai, tyrinėdami respublikos upių, upelių ir ežerų vandenį, nustatė, kad juose yra susikaupę nemaži kiekiai dirvinių herbicidų (simazino, prometrino, NTA ir kt.). Šios grupės herbicidų veikimas yra palyginti ilgas — apie 3 mėn. Jie lėčiau skyla ir todėl per ilgą laiką dalis išsiplauna į gruntinius vandenį, o po to patenka į paviršinius vandens telkinius ir tokiu būdu kenkia vandens florai ir faunai. Užtat herbicidus reikia labai tiksliai dozuoti, neviršijant leistinų normų.

Agrocheminių centrų parama žemdirbiams kas metai vis didės. Dalis labai reikalingų žemės ūkiui darbų bus vykdomi pasitelkiant aviaciją. Tačiau, barstant trąšas ir chemikalus lėktuvais, labai svarbu vienodai juos paskleisti. Tai priklauso nuo lėktuvo skridimo aukščio, vėjo stiprumo ir svarbiausia — nuo tikslaus laukų suženklavimo juostomis. Labai svarbu, kad trąšos ir chemikalai nebūtų du kartus išbariami toje pačioje juostoje, o taip pat, kad neliktų praleistų vietų. Šiems darbams didesnę dėmesį turėtų skirti visi žemės ūkio specialistai, o ypač augalų apsaugos agronomai.

J. Mikalajūnas
Anykščių rajono LDT
Žemės ūkio ir gamtos
apsaugos nuolatinių
komisijos pirmininkas

PIRMOJI PAŽINTIS

Šią žiemą išsiruošiau pasivaikščioti Sventosios parkrantėmis. Buvo tylus vakaras, virš upės properšų pleveno lengvutės snaigės. Pasidžiaugiau šerkšnu nužintais berželiais ir ūmai vakaro prietemoje viename medyje išvydau kažkokį paukštelį. Gal sniegas? Prienau artyn. Žiūriu, žiūriu, bet ne į sniegą panaši. Tokia raiša, kraipo sau galvutę, kūnas nejuda, o snapelis lenktas. Susižavėjau paukštelio grožiu — tiesiog akių negaliu atitraukti. O jis sau tupi, visai į mane dėmesio ne-

kreipdamas. Priėjau visai arti. Tupi, ir tiek. Po kiek laiko, matyt, įgriso mano draugija. Purptelėjo be garso į paupės žilvitį ir ten patogiškai įsitaisė. Nors neblogai pažįstu paukščius, bet tokio drąsiojo nemaciau. Priėjęs, vos ne ranka galėjau pasiekti. Parėjęs namo tuoj pavarčiau V. Logmino, T. Ivanausko leidinius apie mūsų krašto sparnuotus. Taip ir yra: visi mano pastebėti duomenys byloja, kad tai buvo pelėdikė, viena mažiausių šios rūšies atstovų.

K. Arlauskas

Kurapkos — įmonės kieme

Salta gili šių metų žiema labai sunki miškų ir laukų gyventojams — žvėreliams ir paukščiams. Nedžiuginu jų ir pirmasis pavasario mėnuo — kovas. Laukus ilgai dengė stora sniego danga, neįprastai žema temperatūra naktimis.

Bado spaudžiamos, laukų gražuolės — kurapkos, pradėjo ieškoti sau maisto net miesto centre. Prieš kurį laiką pradėjo lankytis 12—15 kurapkų pulkelis vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ teritorijoje prie katilinės, nes čia yra plikos, sniegu nepadengtos žemės ploteliai. Čia jos skabo pernykštę žolę, gall pasikapstyti smėlyje.

Mes su Nikolajumi Medvedevu nuolat paberame įvairių kruopų, kuriomis jos, nebodamos vaikštančių žmonių, pasisotina. Tikime, kad šie gražūs paukščiai sėkmingai sulauks šiltų dienų ir jų gausias šeimas vasarą matysime miesto apylinkėse.

B. Milaševičius

APIE ARTIMIAUSIUS

Įvairiais metų laikais mums yra artimiausi maži sparnuotieji, vadinasi žvirbliai. Rodos, kad tai paprastai, pilkučiai paukšteliai, bet ilgiau juos stebint, galima net nuostabių dalykų pamatyti. Štai vieną kitą žiemą sekėme pulkelį naminių žvirblių. Kiekvienas pulkelis turėjo savo „vadą“. Papildavome į lesyklą trupinių, tai kol tas vadovas nesučiurkšdavo savotišku, matyt, tik žvirbliams suprantamu balsu, nė vienas iš pulkelio pirms nepriartėdavo prie lesyklos. Paskui vadą į lesyklą suskrisdavo visi. Tas vadovas buvo tarytum kiek stambesnis už kitus patinėlius, be to, labai nuovokus, suprasdavo lėkštelės barkstelėjimą pilant lesalą ant lesyklos lentelės.

Kaip ir visi naminiai žvirbliai, mūsų tirtas pulkelis buvo namisėda, nenuklysdavo toli, o sukinėdavo si 6—12 arų plote. Pavasarij, kovo mėnesio pabaigoje

inkilėliuose bei pastogėse susiporavę sukldavo lizdą. Jame patelė padėdavo 5—6 kiaušinėlius. Perėjimas trunka apie 14 dienų. Tėvai jaunikius iš lizdo išvilioja dar silpnai paskrendančius. Valkataujančios katės daug jų sugaudo.

Užpraeltos šaltosios žiemos metu daug naminių žvirblių žuvo. Daugumoje išliko tik tie, kurie buvo įsitaistę fermose. Ši žiema naminiams žvirbliams irgi buvo nepalanki. Taigi mums artimiausi sparnuotieji gali labai prarėti, o tai negerai, nes jie yra naudingi, vasarą labai daug vabzdžių sunaikina. Jauniklius maitina beveik vien vabzdžiais, augalų kenkėjais. Tada įrodyta tyrimais. Nuostoliai, kuriuos žvirbliai padaro suledami kokius grūdus ar sode uogas, yra labai maži.

Prieš kai kurį laiką netgi užsienyje buvo galvojama, kad naminiai žvirbliai žalingi. Štai Kinijoje visi žvirb-

liai padaryti tarlamais „priešais“ ir buvo išnaikinti. Vėliau jie reabilituoti, nes pastebėta, jog, nebesant žvirblių, labai išplito augalų kenkėjai, kurie naikino laukų, sodų ir daržų derlių. Tada kinai iš Birmos nepigiai pirko žvirblius.

Į naminius žvirblius gan panašūs karklažvirbliai. Tačiau iš arčiau juos nesunku atskirti. Karklažvirbliai daliesnės išvaizdos, turi baltos spalvos skruostus su juoda dėmėle ausies srityje. Pagurklis ir smakras juodos spalvos. Kūno apatinė dalis baltavoka. Jie labai mėgsta sulekti į karklus, gluosnius. Nuo to ir pavadinimą gavo. Lizdus suka sodų vaismedžių šakose, miškų medžių uoksuose, kurie auga miško pradžioje, parkuose. Balandžio pradžioje patelė padeda 5—6 kiaušinėlius. Peri apie 16 dienų. Jaunikliai maitinami vien vabzdžiais. Vabzdžiai — pagrindinis maistas ir suaugusiems karklažvirbliams. Be to, jie minta ir balandų, dilgynių ir kitokių piktžolių sėklomis, ypač žiemos metu. Dalis karklažvirblių prieš žiemą pasitraukia į pietus. Žiemojančius naminius ir karklažvirblius globoklime, nes jie naudingi sparnuotieji retėja. O jie, gyvendami arti mūsų, saugo daržus, sodus nuo kenkėjų, todėl žiemos metu verta nepagailėti trupinėlių nuo mūsų stalo, šlaip kokį menkaverčių sėklelių.

Nelaiskime klajoti katėms želdiniuose, kur peri naudingi sparnuotieji. Atsiminkime, kad valkataujančios katės tiek žiemą, tiek vasarą yra gamtos priešas numeris pirmas!

P. Sleikus
Biologijos mokslų
kandidatas

Vos ištrypsta sniegas, daug kur padūmuoja laukai ir pamiškės. Deja, deginamos ne tik per žiemą susikaupusios atliekos, šiukšlės, bet ir pernykštė žolė.

Daug kalbėta ir rašyta apie pernykštės žolės deginimo žalą gamtai, bet tokiu faktų dar vis pasitaiko. Kai kada ji užsidega nuo praeivio neatsargiai numesto degtuko ar nuorūkos, bet neretai pernykštę žolę degina išdykaujantys vaikai arba net suaugę žmonės, manydami, kad neva tada plevos ir ganyklose geriau augsianti šiemetinė žolė.

Deginti žolę ypač pavojinga miškuose ir netoli jų. Ugnis sunaikina miško kultūras, visa, kas papuola, o kur aukštesnė žolė, nuo liepsnos nukentė ir medeliai. Pavasario gaisrai pavojingi tiek spygliuočiams, tiek lapuočiams miškams.

Praėjusiais metais vien tik per pirmąsias sausas balandžio mėnesio dienas republikos miškai degė 28 kartus. Dalis piliečių, padegusių netoli miško žolę, buvo sulaikyti ir nubausti. Tačiau čia negalima apsiriboti ad-

ministracinėmis baudomis. Kovai prieš gamtos žalotojus reikia sutelkti plačiąją visuomenę, gaisrų kaltininkus pasmerkti darbo kolektyvuose, visuomeninėse organizacijose, gyvenamojoje vietoje.

Miškų reikšmė liaudies ūkiui milžiniška. Jie yra ne tik medienos, bet ir įvairių kitų gėrybių, taip pat sveikatos, malonaus poilsio, grožio šaltinis. Dėl didelės miškų reikšmės ir ilgai trunkančio jų augimo miškų apsauga yra visos valstybės, visos liaudies uždavinys.

V. Černokas
Miškų ūkio ir miško pramonės ministerijos inžinierius

UŽSIENYJE

○ Pirmieji tarybiniai specialistai išvyko iš Teherano į Isfahaną, kur netrukus bus pradėta statyti didelė 800 megavalių galingumo elektrinė. TSRS specialistų suprojektuota elektrinė bus pirmoji Irane, kurenama gamtinėmis dujomis ir sunkiojo mazutu — netoli esančio naftos perdavimo kombinato gamybos atliekomis. Sausringo Irano klimato sąlygomis ypač vertinga tai, kad čia bus naudojama mūsų sauso vėsinimo sistema.

○ Kaip praneša laikraštis „Nijork taime“, Jungtinės Valstijos slapta perme-

tė į Egipto karinės bazes lėktuvus „Boing-707“, kuriuose įrengti Avaks sistemos „skraidantys vadovavimo punktai“. Laikraštis rašo, kad šios sistemos lėktuvai, turintys naujausius elektroninius žvalgybos įrenginius, skiriamai galimoms Amerikos karo laivyno armados, plaukiojančios palei Irano krantus, kovos operacijoms vadovauti.

○ Turkijoje pabrango medikamentai — nuo 40 iki 60 procentų. Prieš tai smarkiai padidėjo mėsos, sviesto, pieno, cukraus ir kitų maisto produktų kainos.

(TASS-ELTA)

Redaktorius ST. VINCIONAS

STASIUI SLIZIUI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel. „Anykščių šilėlo“ kolūkio valdyba

Giliaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel, nuoširdžiai užjaučiame BIRUTĖ CESNAITE.

„Pirmyn į komunizmą“ kolūkio profsąjunginė organizacija

Nuoširdžiai užjaučiame BIRUTĖ CESNAITE, mirus mylimai mamytel.

„Pirmyn į komunizmą“ kolūkio valdyba

Reikalanga

Anykščių miškų ūkiui reikalingas vikšriniam traktoriui T-74 traktorininkas.

Kreiptis šiuo adresu: Anykščiai, Sagalovo 101 arba skambinti telefonu 5-18-77.

Administracija

BIRUTEI CESNAITEI

Kartu dalinomės su Jumis džiaugsmais ir rūpesčiais — leiskite pasidailinti begaliniu skausmu, kurį sukėlė mylimos mamytės mirtis.

„Pirmyn į komunizmą“ kolūkio kontorės darbuotojai

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы и Аникшчяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacinė mašina. Indė kras 87262.

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11 162 Užsak. Nr. 450